

יום חמישי, י"ג בתשרי התשפ"ז
24 בספטמבר 2026

נאומו המלא של מפקד עוצבת 'הבשן' (210) היוצא,

תת-אלוף יאיר פלאי

מפקד פיקוד הצפון, אלוף רפי מילוא,

מפקד פיקוד הדרום, אלוף יניב עשור,

ראש מנהלת סוריה, אלוף רסאן עליאן,

ראש שירות הביטחון הכללי, דוד זיני,

מטה האוגדה,

ראשי רשויות,

קב"טים הרבש"צים, מייג'ור ג'נרל אניטה אסמה אנד אונדוף טים,

משפחות שכולות יקרות,

מפקדי וחיילי אוגדת הבשן,

אנשי הגולן,

משפחתי היקרה,

משפחת בלוק,

רעיי לנשק.

בעוד כשבוע נציין שלוש שנים לבוקר השבעה באוקטובר, בוקר שמחת תורה שבו פלשו רוצחים שטופי שנאה ליישובי הנגב המערבי. את מראות ההרס והחורבן ביישובים ובמחנות לא נשכח לעולם. אנו נושאים עמנו את תחושת הכישלון הנורא, מחובתנו שתחושה זו תלווה אותנו תמיד כמצפון ומצפן. מתוך אותו חורבן קמנו כולנו, והשבנו מלחמה.

גם בימים אלו אנו בעיצומה של המלחמה הארוכה בתולדות צה"ל, מלחמת התקומה של עמנו. מפקדים וחילים, בסדיר ובמילואים, אני עומד כאן לפניכם, על אדמת הגולן עליה גדלתי ובה אני מגדל את ילדיי בתום כמעט שנתיים וחצי שבהן זכיתי לפקד עליכם ולצעוד לצידכם. זו הייתה תקופה היסטורית - עבור אוגדת הבשן, עבור רמת הגולן, ועבור מדינת ישראל.

ביצענו הגנה קדמית בשתי זירות משמעותיות: בזירה הלבנונית, במרחב הר דב, אותה קיבלנו לאחריותנו בתחילת המלחמה, ובזירה הסורית - הזירה המרכזית של האוגדה. הגולן בער. אזרחים וחילים נפגעו, ובשיאה של התקופה, האסון הקשה במגרש הכדורגל במג'דל שמס שבו נרצחו שניים עשר הילדים זכרם לברכה.

מתוך המציאות הזו יצאנו למבצע "חיצי הצפון". האוגדה ביצעה עשרות פשיטות, סיכולים והשמדת תשתיות בהר דב, ודחקה את חיזבאללה מהמרחב. בהמשך, לאחר כניעת ארגון הטרור חיזבאללה, הופתענו כולנו ממתקפת המורדים שהובילה לקריסת צבא אסד. בתוך זמן קצר, תימרנו לתוך שטח סוריה, תפסנו שטחים אסטרטגיים ומנענו את הגעת כוחות המורדים לגבולותינו. שטחים בהם אנו יושבים ופועלים גם ברגעים אלו, מכתר החרמון ועד משולש הגבולות בחזית הסורית ובמרחב הר דב בלבנון.

במשך שנים ארוכות אפשרנו לאויבינו להתבסס בגבולותינו - לא עוד. אנו חיילי צה"ל נהיה תמיד מלפנים, חומת מגן לאזרחי ישראל. כיום, הגולן בטוח יותר מבעבר. אנו מסכלים איומים עוד בשלבי התהוותם, בטרם יהפכו לאיום ממשי.

במהלך המלחמה שילשה האוגדה את שטחה ועוצמתה אל מול אתגרים משמעותיים המתהווים מעת לעת, התאמנו סל כלים רלוונטיים ובתוכו יחידות רבות - יחידת פרא, יחידת התגובה המהירה של הגולן, חיזוק והקמה של מחלקות ההגנה ביישובים, יחידת המודיעין צמרות של 504, מת"ק סוריה, פלס"ר הגולן ומב"א סוריה. בנוסף, חיזוק יכולות האש ושיתוף הפעולה עם חיל האוויר.

לצד כל אלה, הובלנו מהלך גיוס משמעותי של בני העדה הדרוזית תושבי הגולן לצה"ל. במהלך המלחמה נפלו בגזרת האוגדה עשרים ואחת אזרחים ולוחמים. ננצור את זכרם בליבנו לעד, נחבק את המשפחות השכולות, ונמשיך לצעוד לאורם.

את המלחמה הזו עשו ועודם עושים אנשים להם ארצה להודות במעמד זה. ראשי הרשויות, פעלנו יחד, כתף אל כתף, למען ביטחון התושבים, חוסן היישובים ושמירת מרחב הצפון. הפגנת מנהיגות יוצאת דופן. שיתוף הפעולה בינינו היה נדבך קריטי ביכולתנו לעמוד במשימה ולשמור על העורף. כבן לראשוני ההתיישבות בגולן, אני גאה ומודה על כך שאתם אלה שמנהיגים את חבל ארץ זה.

תודה לשותפינו לדרך: למטה הפיקוד, גופי הביטחון השונים ויחידות המיוחדות, למשטרת ישראל, לכבאות והצלה ולמד"א. ולמפקדת כוח אונדוף - תודה על שיתוף פעולה פורה, מקצועי וחשוב.

לאנשי המילואים של האוגדה, אתם הפנים היפות של הארץ. שירות המילואים הוא מופת ודגל לשימת צורכי העם והארץ לפני האני הפרטי, הוא אבן יסוד בישראליות ובציונות, עזבתם את הבית, המשפחה, העבודה והתגייסתם למלחמת הקיום, המלחמה על הארץ. אני מעריך אתכם ומצדיע לכם.

מטה האוגדה, דרשתי מכם הרבה, אתם אפשרתם לי לחלום - והפכתם את החלומות למציאות. אתם יוצאי דופן לחיוב בכל קנה מידה ועל כך אני מוקיר לכם תודה. בפרט אתה, ב', קצין אג"ם אוגדה במלחמה הוא תפקיד מורכב וקשה במיוחד, זכיתי שאתה הוא שעמדת לצדי.

צוות הלשכה והחפ"ק, שעטפו, ודאגו להכל ובעיקר לך, נועה הרלשית המסורה. לסגניי, בתקופה מאתגרת זו, הייתם שותפים אמיתיים, דאגתם להשלים אותי והייתם לי לעזר משמעותי בהובלת האוגדה.

למפקדי החטיבות, אלו שעברו תחת פיקודי לאורך התקופה, זכיתי, וזכינו שחבורה מופלאה כזאת מובילה את הצבא. קמתי כל בוקר בביטחון והודתי על כך שאתם המח"טים שלי. תודה לכם.

אחיי מפקדי האוגדות, שותפי אמת לדרך, מעריך ואוהב אתכם. למפקדיי, רפי בשנה וחצי האחרונות, ולגורדין בשנה שקדמה לה, זכיתי וזכינו כולנו שאתם המפקדים של פיקוד הצפון בתקופה מאתגרת זו, מפקדים בעלי אומץ לב, חתירה למגע ופיקוד משימה. תודה לכם על עצה טובה, גיבוי ואמון מלא. ובעיקר על הזכות לפקד כאן, במקום הזה.

זיני, עשור ורסאן, יש מפקדים שפוגשים בדרך ויש מפקדים שהופכים לחלק מהדרך, אתם הייתם עבורי כאלו. מכם למדתי, שאבתי השראה ועל ברכי הערכים שהנחלתם לי גדלתי. האלוף מוטי, תודה על הדרך המשותפת ועל כל מה שלמדתי ממנה.

משפחתי היקרה, הייתם ועודכם העוגן שלי. תודה להוריי, להוריה של אשתי, ובעיקר לילדיי היקרים, ולחתן והנכד שהצטרפו אלינו בתוך סערת הדרך. התודה הגדולה מכולן מגיעה לך, אשתי היקרה, צועדת לצידי לאורך כל השנים. עברנו שלוש שנים אינטנסיביות במיוחד. אי אפשר לבצע תפקיד תובעני כזה ללא התמיכה המדהימה שלכם. הדרך לא הייתה קלה, אך המצפן היה תמיד ברור.

סיון אחי, שנים רבות שאנו צועדים יחד. אין שמח ממני על כך שאתה הוא שמגיע לפקד על האוגדה. אין ראוי ממך, לוחם אמיתי ומפקד אמיץ מהשורה הראשונה. אני בטוח שתיקח את האוגדה לפסגות חדשות. משפחת בלור היקרה, אאחל הצלחה גם לכם בהיותכם שותפים לדרך בתפקיד משמעותי זה, ברוכים הבאים לאוגדת הבשן. תדעו תמיד שיש לכם בית לא רחוק מכאן - בקשת.

בעוד פחות מיממה נציין את חג הסוכות, חג המזכיר לנו את המסע של עם ישראל במדבר, את הדרך הארוכה שעשינו עד שהיינו לעם בארצו. חירותו של העם היהודי אוימה לא פעם, אך יכולנו לכלל אויבנו ונוכל להם גם בעתיד.

אחיין שלי, סרן שחר גמלא זכרו לברכה, נפל בקרב בלבנון לפני כשלושה וחצי חודשים בעת ששירת כסגן מפקד פלוגה באגוז. בשיחה של שחר, לפני היציאה לקורס קצינים, בה הוא משתף על הקושי לעזוב את הצוות ואומר את המילים הבאות:

"אנחנו במלחמה, אז אנחנו פשוט צריכים לעשות מה שהצבא הכי צריך שנעשה, אנחנו חייבים לשים את עצמנו הכי מאחורה שיש ואת הצורך של המדינה והצבא לפנינו, זה תקופה שפשוט מחייבת. כל אחד צריך לעשות את ההכי טוב שהוא יכול".

שחר לחם לאורך המלחמה בעזה ובלבנון ונפל בעת תנועה של יחידת אגוז לכיבוש הבופור. נזכור את המחיר הכבד אותו אנו משלמים ונזכור את שאירע לנו ללא צבא מגן. אנחנו כאן, עד הניצחון.